

Építész a kőfejtőben Architect in the Quarry

Tanulmányok
Dávidházi Péter
hatvanadik születésnapjára

Studies Presented to
Péter Dávidházi
On His Sixtieth Birthday

Szerkesztette / Edited by:

HÍTES Sándor
TÖRÖK Zsuzsa

rec.iti
Budapest • 2010

A kötet megjelenését az
MTA Irodalomtudományi Intézete és a
Nemzeti Kulturális Alap támogatta.

A borító Adam Friedrich Oeser *Sokrates meißelt die drei Grazien*
(Szókratész kőbe faragja a három gráciát) című metszete alapján készült.
A metszet Johann Joachim Winckelmann *Gedanken über die Nachahmung der
griechischen Werke in der Malerei und Bildhauerkunst* című értekezésének első,
1755-ös kiadásában jelent meg először.

© szerzők, 2010

ISBN 978-963-7341-87-8

Kiadja a *rec.iti*,
az MTA Irodalomtudományi Intézetének
recenziós portálja ► <http://rec.iti.mta.hu/rec.iti>

Borítóterv:

Fórizs Gergely ötlete nyomán Csörsz Rumen István
Tördelte: Hegedüs Béla

KOROMPAY H. JÁNOS

Otthoni köszöntő

Nemcsak az emlékkönyv írói, hanem azok nevében is szólok, akik még, vagy már nincsenek ebben a kötetben: akik azért nem kerülhettek bele, mert túl sokan vannak ahhoz, hogy írásban is köszönetet mondhassanak neked, és akik tudjuk, büszkén vállaltak, vállalnak téged tanítványuknak s ifjabb kollegájuknak. Mindegyikük sokat tanulhatott tőled, emberséget és szakmát egyaránt, s ők is azt a nagy ajándékot adták és adják neked folytonosan, s fogadják vissza kamatostul, hogy otthon érezhetjük magunkat az Eötvös Collegium hagyományának egyszerre választott és kapott, minden nehézségek ellenére is folyvást gazdagodó szellemi légterében.

Az intézetbeli termünk falán látható, bennünket fogadó Kölcsey évről évre láthatja *Minden munkái* első kritikai kiadásának egyre szaporodó köteteit: ezt a nagy vállalkozást a te kezdeményezésedre hagyta jóvá a téged is idefogadó Klaniczay Tibor, akinek domborműve előtt nap mint nap tiszteleghetünk. A Shakespeare-kép magyar és angol nyelvű könyveidre is emlékeztet, s arra, hogy elsősorban általuk váltál mind ismertebbé külföldön, mindenekelőtt az angolszász világban; Arany János a *Hunyt mesterünket* idézi fel, s azt, hogy az ő munkásságával a te útmutatásaid szerint is foglalkozhatunk; Toldy-monográfiád pedig az előd portréjával szembesülve hív bennünket további erőfeszítésekre. A „kis kutató”-ban, ahol Kölcsey és Arany kritikai kiadásának, újabban irodalomtörténeti kötetünknek próbafejzeteit tárgyaljuk, szellemi

örökségőrzőként a kritikátörténeti értekezleteket hosszú ideig vezető Tarnai Andor felügyeli munkánkat – akinek nemrég az első emlékérem tulajdonosaként mondtál köszönetet –, Martinkó Andrással együtt – akiről minden évben, a Martinkó-díj kiosztásakor emlékezünk meg –, és a Kölcséyt is kiadó Szauder Józseffel – akit az egyetemen még együtt hallgathattunk –, a minta-filológus Kiss Józseffel – akit te búcsúztattál el –, az *Irodalomtörténeti Közleményeket* szerkesztő Komlovszki Tiborral – akinek példáját ma is emlegethetjük –, a legidősebbként tisztelt Horváth Károllyal – aki a nálánál sokkal fiatalabb kollegáit is magával egyenrangúnak tekintette –, Oltványi Ambrussal és a többiekkel: az Oltványi-díjat közös tanárunktól, Németh G. Bélától vetted át – akinek együtt mondhattunk köszönetet a neki ajánlott emlékkönyvben. Ők csaknem mindnyájan az Eötvös Collegium tanítványai voltak: bennünket elkötelező tudós tanárok, akik mindent megtettek azért, hogy a nagy múltat méltóképpen képviseljék, az Intézetben és a Duna-parti bölcsészszékben, a harmadik emeleti magyar és a negyedik emeleti angol tanszéken, ott is különösen leendő szobatársad, Ruttkay Kálmán jóvoltából. Elsősorban ők tették számunkra otthonossá a világnak ránk jutó részét, amely Kolozsvártól Rómáig, Nagyszalontától Jyväskyläig, számodra pedig még tovább: Kaliforniától Stratfordon át egészen Jeruzsálemig terjed; mint elődeik őket, ők bennünket neveltek közvetítőkké.

Rád nézve ez minden bizonnyal sikerült. Mindannyiunk nevében köszönettel ajánlom neked ezt a magyar és angol szerzőktől származó gyűjteményt. A remélhetőleg mielőbb könyvvé alakuló kötetet az a nagy és telhetetlen szeretet hozta létre, amely nem elégszik meg eddigi munkáiddal: Isten éltesen sokáig!

Budapest, 2007 karácsonyán